

2026-01-2014

Na podlagi devetega odstavka 10.a člena in za izvrševanje 10., 10.č in 12. člena Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (Uradni list RS, št. 55/15, 92/21 in 836/26) minister za obrambo izdaja

Pravilnik o ravnanju z biološkimi vzorci in profili DNK za namen identifikacije žrtev iz prikritih vojnih grobišč

**1. člen
(vsebina)**

(1) Ta pravilnik določa ravnanje z biološkimi vzorci glede njihovega odvzema, označevanja, prevoza, hrambe, analiziranja, uničenja in ravnanje s profili DNK, vključno z njihovim vnosom, hrambo, uporabo in izbrisom, za namen identifikacije žrtev iz prikritih vojnih grobišč in vseh še nepokopanih žrtev (v nadaljnjem besedilu: žrtve).

(2) Ta pravilnik ureja tudi postopke, povezane z obdelavo in uporabo podatkov iz zbirke DNK profila žrtev in svojcev, in zagotavljanje sledljivosti teh postopkov, obveščanje po ugotovljeni identifikaciji žrtev, ravnanje s posmrtnimi ostanki, uporabo rezultatov identifikacije v postopku ugotovitve smrti v skladu z zakonom, ki ureja matični register, nadzor, letno poročanje in sodelovanje Komisije Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanj prikritih grobišč (v nadaljnjem besedilu: komisija).

**2. člen
(namen identifikacije žrtev)**

(1) Namen postopkov identifikacije žrtev je ugotoviti identiteto žrtev, omogočiti obveščanje svojcev ter, kadar je mogoče, individualizirati posmrtno ostanke in njihov pietetni pokop. Namen identifikacije žrtev je tudi zagotoviti ustrezno podlago za uporabo pridobljenih podatkov v postopkih izdaje odločbe o ugotovitvi smrti v skladu z zakonom, ki ureja matični register.

(2) Identifikacija žrtev temelji na kombinaciji arheoloških podatkov, forenzične antropološke analize, analize DNK ter zgodovinskih in drugih strokovnih virov.

**3. člen
(pomen izrazov)**

Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, pomenijo:

1. »analiza DNK« je laboratorijski postopek preiskave DNK iz biološkega vzorca zaradi izdelave profila DNK za namen identifikacije žrtev;

2. »biološki vzorec« je vzorec človeškega izvora, namenjen izdelavi profila DNK za namen identifikacije žrtve;

3. »forenzična antropološka analiza« je strokovna analiza človeških posmrtnih ostankov, ki jo opravi forenzični antropolog zaradi ugotavljanja njihovih antropoloških značilnosti, prepoznavanja poškodb ter pridobivanja podatkov za identifikacijo oseb in razjasnitev okoliščin smrti;

4. »identifikacija žrtve« je strokovni postopek ugotavljanja identitete umrle osebe na podlagi kombinacije arheoloških, antropoloških, genetskih, zgodovinskih in drugih strokovnih podatkov;

5. »individualizacija posmrtnih ostankov« je strokovni postopek, ki se izvaja po arheološkem izkopu prikritega vojnega grobišča zaradi ugotavljanja, kateri skeletni elementi oziroma drugi posmrtni ostanki pripadajo istemu posamezniku. Pri postopku sodelujeta arheolog in forenzični antropolog, ki v okviru svojih strokovnih pristojnosti prispevata k prepoznavi, obravnavi in povezovanju posmrtnih ostankov. Individualizacija posmrtnih ostankov je predhodna faza identifikacije žrtve in sama po sebi ne pomeni ugotovitve identitete osebe;

6. »izkop po arheološki metodi« je strokovno voden postopek odkrivanja, izkopavanja, evidentiranja in dokumentiranja človeških posmrtnih ostankov ter drugih najdb v prikritem grobišču ob upoštevanju njihovega prostorskega položaja in medsebojnih razmerij, zaradi zagotavljanja podatkov za identifikacijo žrtev in razjasnitev okoliščin smrti;

7. »ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč« je ministrstvo, ki v okviru svojih pristojnosti opravlja naloge varstva vojnih grobišč, sodeluje pri postopkih ravnanja s posmrtnimi ostanki po identifikaciji žrtev, zagotavlja njihovo predajo oziroma pokop ter vpis podatkov v uradne registre, ki jih vodi po zakonu, ki ureja prikrita vojna grobišča in pokop žrtev, ter zakonu, ki ureja vojna grobišča;

8. »ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb« je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v sestavi katerega deluje policija. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v okviru svojih zakonskih pristojnosti opravlja naloge mednarodnega in medresorskega usklajevanja, zagotavlja organizacijske pogoje za izvajanje določb zakona ter opravlja druge naloge, določene s tem pravilnikom. Policija v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, upravlja in vzdržuje evidenco pogrešanih oseb ter zbirko DNK profila žrtev in svojcev, zagotavlja izvedbo odvzema referenčnih vzorcev svojcev ter opravlja druge operativne naloge v postopkih identifikacije žrtev;

9. »pooblaščen institucija« je organizacijska enota policije, ki v okviru nalog policije na podlagi tega pravilnika izvaja forenzične genetske preiskave DNK bioloških vzorcev in referenčnih vzorcev svojcev za namen identifikacije žrtev ter je za področje forenzičnih genetskih preiskav akreditirana po standardu SIST EN ISO/IEC 17025;

10. »profil DNK« je rezultat analize DNK, ki vsebuje genetske značilnosti, pridobljene iz vzorca posmrtnih ostankov oziroma referenčnega vzorca svojca, in omogoča primerjavo z drugimi profili DNK za namen identifikacije žrtev;

11. »referenčni vzorec svojca« je biološki vzorec svojca pogrešane osebe, odvzet na podlagi njegove predhodne, prostovoljne in informirane privolitve, ki je namenjen pridobitvi profila DNK za primerjavo, ki se uporablja v postopkih identifikacije žrtev z analizo DNK;

12. »sledljivost postopkov« je dokumentirana veriga ravnanja z biološkimi vzorci, profili DNK in pripadajočo dokumentacijo, ki omogoča spremljanje njihovega izvora, odvzema oziroma izdelave, obdelave, hrambe, uporabe, uničenja ali izbrisa;

13. »vzorec posmrtnih ostankov« je biološki vzorec, praviloma kostnega tkiva, človeškega izvora, odvzet iz dela posmrtnih ostankov, ki ga v okviru izkopa po arheološki metodi in antropološki obravnavi določi in odvzame forenzični antropolog, v skladu s strokovnimi usmeritvami forenzičnega genetika pooblaščen institucije. Iz tega vzorca izvajalec analiz DNK odvzame del vzorca, ki je potreben za analizo DNK, in izvede njegovo pripravo za analizo;

14. »zbirka DNK profila žrtev in svojcev« je tehnično in funkcionalno ločen evidenčni segment v okviru evidence preiskav DNK, ki jo upravlja in vzdržuje policija v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije, ter v kateri se za namen identifikacije žrtev po zakonu hranijo rezultati genetskih analiz, vključno s profili DNK, pridobljeni iz vzorcev posmrtnih ostankov žrtev in referenčnih vzorcev svojcev;

15. »zunanji izvajalec« je druga domača ali tuja forenzična institucija, ki jo za izvajanje analiz DNK in identifikacijo žrtev izbere in določi pooblaščen institucija, kadar sama teh nalog zaradi pomanjkanja tehničnih, prostorskih ali kadrovskih zmogljivosti ne more izvesti, in je akreditirana po standardu SIST EN ISO/IEC 17025 ali enakovrednem mednarodno priznanem standardu za področje forenzičnih genetskih preiskav. Tuja forenzična institucija lahko izvaja analize DNK in identifikacijo žrtev le ob izpolnitvi pogojev iz 10.b člena Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (Uradni list RS, št. 55/15, 92/21 in 836/26; v nadaljnjem besedilu: zakon).

4. člen (načela postopkov)

(1) Postopki iz tega pravilnika se izvajajo strokovno, pietetno, varno, sledljivo ter ob spoštovanju dostojanstva žrtev in pravic svojcev, od katerih se odvzame referenčni vzorec svojcev.

(2) Biološki vzorci, profili DNK in drugi osebni podatki se uporabljajo izključno za namen identifikacije žrtev.

(3) Pri izvajanju postopkov se upoštevajo predpisi o varstvu osebnih podatkov, varstvu dokumentarnega gradiva in ravnanju s posmrtnimi ostanki ter strokovni standardi za izvajanje analize DNK za namen identifikacije žrtev.

(4) Profili DNK, pridobljeni na podlagi tega pravilnika, se v zbirki DNK profila žrtev in svojcev vodijo z navedbo namena njihove pridobitve in obdelave.

(5) Profili DNK iz prejšnjega odstavka se uporabljajo in primerjajo za namen identifikacije žrtev. Njihova uporaba ali primerjava za drug namen je dopustna le, če je za to podana izrecna zakonska podlaga.

5. člen (strokovni protokol in navodila)

(1) Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, v sodelovanju s pooblaščenimi institucijami pripravi strokovni protokol, ki določa minimalne tehnične zahteve glede primernosti in lastnosti arhivske škatle za hrambo vzorcev posmrtnih ostankov, ki ne vpliva na kakovost DNK, zagotavlja ohranitev kakovosti in uporabnosti vzorcev za izvedbo analize DNK njihovo zaščito pred poškodovanjem, izgubo ali onesnaženjem ter preprečuje nepooblaščen dostop (v nadaljnjem besedilu: strokovni protokol). Strokovni protokol določa tudi pogoje shranjevanja do njihove predaje v analizo DNK in enoten način označevanja arhivskih škatel ter tudi zahteve za zagotavljanje sledljivosti vzorcev in pripadajoče dokumentacije do njihovega sprejema v laboratorij in je v celoti zavezujoč za zunanjega izvajalca, ki vzorce v analizo prejme opremljene z oznakami iz tega pravilnika.

(2) Pooblaščen institucija izvaja prevzem, evidentiranje, hrambo in nadaljnje ravnanje z biološkimi vzorci v skladu s svojimi internimi akti, strokovnimi navodili in veljavnimi standardi akreditacije. Analize DNK, izdelavo profilov DNK in pripravo poročil o rezultatih analiz ter morebitnih identifikacijah izvaja pooblaščen institucija oziroma zunanji izvajalec v skladu z veljavnimi standardi akreditacije.

(3) Sledljivost vzorcev in pripadajoče dokumentacije se v vseh fazah postopka zagotavlja z ustreznim povezovanjem oznak. Oznake vzorcev in način njihovega povezovanja z dokumentacijo ob odvzemu določi izvajalec izkopa oziroma strokovne obravnave posmrtnih ostankov. Enoten način označevanja arhivskih škatel določi pooblaščen institucija v skladu s strokovnim protokolom. Način označevanja vzorcev v laboratorijskem postopku določi pooblaščen institucija oziroma zunanji izvajalec v skladu s svojimi pravili.

(4) Mesto, način odvzema in strokovno primernost vzorca posmrtnih ostankov za analizo DNK pri novih izkopih ter pri posmrtnih ostankih, izkopanih pred uveljavitvijo tega pravilnika, samostojno izbere in določi forenzični antropolog v skladu s strokovnimi smernicami. Pri ugotavljanju primernosti in ohranjenosti materiala se lahko posvetuje s forenzičnim genetikom pooblaščen institucije.

(5) Strokovni protokol mora biti skladen z zahtevami akreditacije in veljavnimi strokovnimi standardi ter usklajen z ministrstvom, pristojnim za varstvo vojnih grobišč.

6. člen

(identifikacija posmrtnih ostankov)

Pri odkritju prikritega vojnega grobišča in ob izkopu posmrtnih ostankov se ravna v skladu s prvim odstavkom 10. člena zakona. Del identifikacije materialnih virov sta tudi postopek primerjave genetske analize vzorcev z referenčnimi vzorci svojcev in medsebojna primerjava rezultatov genetskih analiz vzorcev odvzetih posmrtnih ostankov žrtev.

7. člen

(dokumentiranje posmrtnih ostankov)

(1) Pred odvzemom vzorcev posmrtnih ostankov se posmrtni ostanki strokovno dokumentirajo v obsegu, ki omogoča sledljivost postopkov, antropološko obravnavo, individualizacijo posmrtnih ostankov in poznejšo identifikacijo žrtev. Dokumentiranje izvajata arheolog in forenzični antropolog v okviru svojih strokovnih pristojnosti.

(2) Dokumentacija vsebuje evidenčno oznako (ID) prikritega vojnega grobišča oziroma lokacije, opis okoliščin najdbe ali hrambe, oznako posmrtnih ostankov, podatke o predhodni dokumentaciji, podatke o stanju posmrtnih ostankov, izvedenih strokovnih postopkih in osebah, ki so sodelovale pri dokumentiranju.

(3) Če so posmrtni ostanki že izkopani in so v začasni hrambi, forenzični antropolog pregleda obstoječo dokumentacijo z vidika ustreznosti za nadaljnjo antropološko obravnavo posmrtnih ostankov, presojo možnosti individualizacije posmrtnih ostankov in pripravo postopkov analize DNK. Če je treba, se dokumentacija dopolni v sodelovanju z arheologom oziroma drugimi pristojnimi strokovnjaki.

8. člen

(odvzem vzorcev posmrtnih ostankov)

(1) Pri odkritju prikritega vojnega grobišča in ob izkopu posmrtnih ostankov pooblaščen institucija zagotovi strokovno izbiro in odvzem vzorcev posmrtnih ostankov za namen analize DNK in identifikacije žrtev.

(2) Vzorce posmrtnih ostankov med arheološkim izkopom in antropološko obravnavo za namen analize DNK odvzame forenzični antropolog v okviru antropološke obravnave posmrtnih ostankov in v skladu z določenim načrtom izkopa ministrstva, pristojnega za varstvo vojnih grobišč. Časovni okvir za izvedbo analiz DNK iz teh vzorcev pripravi pooblaščen institucija v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za varstvo vojnih grobišč, in ministrstvom, pristojnim za vodenje evidence pogrešanih oseb, ob morebitnem sodelovanju zunanjega izvajalca. Pri določitvi časovnega okvira se upoštevajo strokovne, laboratorijske in tehnične zmogljivosti pooblaščen institucije ter zunanjega izvajalca, pa tudi število in stanje posmrtnih ostankov, razpoložljiva dokumentacija, možnosti identifikacije žrtev, razpoložljivost referenčnih vzorcev svojcev ter pietetni in organizacijski vidiki nadaljnjega ravnanja.

(3) Forenzični antropolog odvzem vzorcev posmrtnih ostankov načrtuje in izvaja tako, da delo poteka hkrati s potekom izkopa in ne ovira strokovne izvedbe terenskih del. Postopek odvzema mora ves čas zagotavljati sledljivost vzorcev, preprečevati njihovo zamenjavo, poškodovanje ali onesnaženje in omogočati nadaljnjo analizo DNK v skladu s strokovnimi smernicami iz četrtega odstavka 5. člena tega pravilnika. Kadar je to potrebno za zagotovitev ustreznosti vzorca za analizo DNK, se pri načrtovanju in izvedbi odvzema zagotovi sodelovanje forenzičnega genetika pooblaščen institucije oziroma zunanjega izvajalca. Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, zagotavlja organizacijsko in koordinacijsko podporo izvedbi postopka ter sodelovanju med forenzičnim antropologom in pooblaščen institucijo.

(4) Izvajalec izkopa mora zagotoviti pogoje za izvedbo odvzema vzorcev v skladu s tem pravilnikom in strokovnim protokolom.

(5) Odvzem vzorcev posmrtnih ostankov se izvede tako, da se zagotovi sledljivost postopka, ohrani možnost poznejše identifikacije in prepreči zamenjava, poškodovanje, onesnaženje ali izguba odvzetega vzorca.

(6) Pri izbiri vzorcev posmrtnih ostankov se upoštevajo stanje posmrtnih ostankov, možnost individualizacije posmrtnih ostankov, potrebe za postopek identifikacije in strokovne metode za pridobitev ustreznega materiala za analizo DNK.

(7) O odvzemu vzorcev posmrtnih ostankov se pripravi dokumentacija, ki vsebuje vsaj kraj in datum odvzema, evidenčno oznako (ID) prikritega vojnega grobišča oziroma najdišča posmrtnih ostankov, podatke o izvajalcu odvzema, oznake odvzetih vzorcev, opis vzorca posmrtnih ostankov ter posebne okoliščine odvzema.

9. člen

(odvzem referenčnih vzorcev svojcev)

(1) Referenčni vzorci svojcev se odvzamejo na podlagi njihove predhodne, prostovoljne in informirane privolitve, v skladu z zakonom in zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije. Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, zagotavlja organizacijsko koordinacijo postopka ter ravnanje z zbirko DNK profila žrtev in svojcev.

(2) Pred odvzemom mora biti posameznik seznanjen z namenom odvzema, uporabo in hrambo njegovega referenčnega vzorca svojca in profila DNK, izdelanega na njegovi podlagi, z možnostjo njune uporabe za identifikacijo žrtev v skladu z zakonom, varstvom osebnih podatkov, pravico do preklica privolitve in posledicami preklica.

(3) Uradna oseba ministrstva, pristojnega za vodenje evidence pogrešanih oseb, oziroma policija pri odvzemu referenčnega vzorca svojca preveri identiteto osebe in zbere podatke o sorodstvenem razmerju s pogrešano osebo v obsegu, ki je potreben za izvedbo identifikacije.

(4) O odvzemu referenčnega vzorca svojca se vodi dokumentacija v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije.

(5) Če je svojec tuji državljan, se ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, z ustreznim pristojnim organom tuje države dogovori, da ta organ izvede odvzem referenčnega vzorca svojca oziroma zagotovi izdelavo profila DNK v laboratoriju, ki je akreditiran po standardu SIST EN ISO/IEC 17025 ali enakovrednem mednarodno priznanem standardu. Pristojni tuji organ na podlagi dogovora pooblaščenim instituciji predloži pridobljene profile DNK in preostanek neporabljenega referenčnega vzorca svojca, kadar je to potrebno za nadaljnje identificiranje žrtev, ter pooblaščenim instituciji dostavi dokumentacijo za izvedbo analize DNK in identifikacije žrtev.

(6) Pooblaščenim instituciji podatke iz prejšnjega odstavka evidentira v zbirki DNK profila žrtev in svojcev.

10. člen

(prijava svojcev za odvzem referenčnega vzorca svojca)

(1) Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, zagotavlja koordinacijo postopkov vključevanja svojcev pogrešanih oseb v postopek identifikacije žrtev.

(2) Pri koordinaciji postopkov ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, v sodelovanju s pooblaščenimi institucijami, v vseh operativnih navodilih poudari obveznost in nujnost odziva na vsako pobudo ali prijavo svojca za vključitev v postopek identifikacije žrtve, zlasti zahtevo po oddaji referenčnega vzorca svojca.

(3) Prijava svojca vsebuje podatke, potrebne za ugotovitev identitete svojca, njegovega sorodstvenega razmerja z žrtvijo, za vključitev svojca v postopek identifikacije žrtev, zagotavljanje sledljivosti postopka in izvedbo postopkov, povezanih z odvzemom referenčnega vzorca svojca. Če prijave zaradi starosti, bolezni ali drugih okoliščin ni mogoče pridobiti od svojca, ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, z uradnim zaznamkom uredi prijavo in zajem potrebnih podatkov.

(4) Svojci lahko posredujejo podatke o pogrešani osebi z namenom ugotovitve njene identitete. Ti podatki vključujejo osebne podatke, podatke o sorodstvenem razmerju, domnevnem kraju smrti oziroma groba, fotografije, listine, pričevanja, arhivsko gradivo oziroma druge informacije.

(5) Podrobnejši način sprejema prijav, preverjanja identitete, dokumentiranja privolitve in organizacije odvzemov se uredi v sodelovanju med ministrstvom, pristojnim za varstvo vojnih grobišč, ministrstvom, pristojnim za vodenje evidenc pogrešanih oseb, pooblaščenimi institucijami in komisijo.

11. člen

(označevanje bioloških vzorcev)

(1) Vsak biološki vzorec se označi z enolično identifikacijsko oznako, ki omogoča povezavo z dokumentacijo o odvzemu, z izvorom vzorca in ustreznimi evidencami.

(2) Označevanje bioloških vzorcev in spremljajoča dokumentacija morata ves čas postopka zagotavljati sledljivost vzorca, vključno s podatki o njegovem izvoru, odvzemu in nadaljnjem ravnanju z vzorcem.

(3) Enolična identifikacijska oznaka vzorca posmrtnih ostankov mora poleg povezav iz prvega odstavka tega člena omogočati tudi povezavo z uradnimi evidenčnimi oznakami (ID) prikritega vojnega grobišča, lokacijo najdbe ali hrambe skeleta, opisom vzorca dela skeleta oziroma drugih posmrtnih ostankov, iz katerih je bil vzorec odvzet, in z dokumentacijo o izvoru posmrtnih ostankov, njihovi obravnavi ter nadaljnjem ravnanju z vzorcem.

12. člen

(shranjevanje, prevoz in predaja vzorcev posmrtnih ostankov)

(1) Izvajalec izkopa zagotovi, da je vsak vzorec posmrtnih ostankov, namenjen analizi DNK, po odvzemu ustrezno zaščiten in shranjen v arhivski škatli.

(2) Izvajalec izkopa zagotovi sledljivost vzorca posmrtnih ostankov od njegovega odvzema med forenzično antropološko analizo do njegove predaje pooblaščenim institucijam za izvedbo analize DNK.

(3) Vzorci posmrtnih ostankov, namenjeni analizi DNK, se do predaje pooblaščenim institucijam hranijo oziroma prevažajo v arhivskih škatlah oziroma na način, določen s strokovnim protokolom, in pod pogoji, ki zagotavljajo varnost, ohranitev kakovosti vzorca, njegovo uporabnost za izvedbo analize DNK ter sledljivost.

(4) Vzorci posmrtnih ostankov, namenjeni analizi DNK, se skupaj s pripadajočo dokumentacijo predajo pooblaščenim institucijam. Ta jih lahko zaradi izvedbe analize DNK preda zunanjemu izvajalcu, pri čemer zagotovi sledljivost predaje in nadaljnjega ravnanja z vzorci.

(5) Iz dokumentacije o predaji vzorcev posmrtnih ostankov, namenjenih analizi DNK, pooblaščenim instituciji oziroma zunanjemu izvajalcu, morajo biti razvidni datum, čas in kraj predaje, enolična identifikacijska oznaka, evidenčna oznaka (ID) prikritega vojnega grobišča, lokacija prikritega vojnega grobišča, opis vzorca posmrtnih ostankov in drugi podatki o predaji.

13. člen **(hramba bioloških vzorcev)**

(1) Vzorci posmrtnih ostankov, namenjeni analizi DNK, se do predaje pooblaščenim instituciji oziroma zunanjemu izvajalcu za izvedbo analize DNK hranijo v kostnici v Škofji Loki ali v drugih primernih prostorih, v skladu z dogovorom med ministrstvom, pristojnim za vodenje evidence pogrešanih oseb, in ministrstvom, pristojnim za varstvo vojnih grobišč. Hramba se izvaja tako, da se zagotovijo ohranitev, varnost in sledljivost vzorcev ter se preprečijo poškodovanje, izguba, onesnaženje oziroma nepooblaščen dostop.

(2) O ravnanju z vzorci iz prejšnjega odstavka se vodi dokumentacija, ki zagotavlja sledljivost vzorca od njegovega odvzema iz posmrtnih ostankov do predaje pooblaščenim instituciji ali zunanjemu izvajalcu. Dokumentacija vsebuje podatke o izvoru vzorca, enolični identifikacijski oznaki vzorca, predaji in prevzemu ter nadaljnjem ravnanju z vzorcem.

(3) Referenčne vzorce svojcev, prevzame, evidentira, hrani in analizira pooblaščen institucija oziroma zunanji izvajalec.

14. člen **(analiza DNK)**

(1) Analizo DNK bioloških vzorcev za namen identifikacije žrtev izvaja pooblaščen institucija oziroma zunanji izvajalec.

(2) Pooblaščen institucija oziroma zunanji izvajalec pripravi poročilo o izvedeni analizi DNK, ki vsebuje enolično identifikacijsko oznako vzorca, uporabljeno metodo, rezultat analize DNK, pridobljen profil DNK, oceno primernosti profila DNK za primerjavo, evidenčno oznako (ID) prikritega vojnega grobišča, lokacijo prikritega vojnega grobišča in druge podatke, pomembne za postopek identifikacije žrtev.

(3) Prenos bioloških vzorcev ali posredovanje njihovih profilov DNK zunanjemu izvajalcu za namen identifikacije žrtev je dopusten ob zagotavljanju sledljivosti postopka.

(4) Če se izvedba analize DNK in izdelava profilov DNK zaupata zunanjemu izvajalcu v tujini, se v pogodbi izrecno določi, da mora izvajalec po opravljeni analizi pooblaščenim instituciji vse biološke vzorce vrniti in ji posredovati vse izdelane profile DNK ter z njimi povezane podatke. Po končanem postopku izvajalec v svojih prostorih in informacijskih sistemih ne sme hraniti nobenega biološkega vzorca, profila DNK ali z njimi povezanih osebnih podatkov, razen če zakon ne določa drugače. Izvedba analize DNK in izdelava profila DNK se zunanjemu izvajalcu zaupata le ob upoštevanju določil 10.b člena zakona.

15. člen **(vnos profilov DNK, primerjava profilov DNK in identifikacija žrtev)**

(1) Pooblaščen institucija profil DNK, pridobljen iz vzorca posmrtnih ostankov, vnese v zbirko DNK profila žrtev in svojcev, če identiteta osebe, katere posmrtni ostanki so bili vzorčeni, ni ugotovljena. Profil DNK, pridobljen iz referenčnega vzorca svojca, se vnese v zbirko DNK profila žrtev in svojcev,

kadar je namenjen primerjavi s profili DNK oseb iz vzorcev posmrtnih ostankov oziroma kadar je to potrebno za izvedbo postopka identifikacije.

(2) Identifikacija žrtev se izvede s primerjavo profilov DNK, pridobljenih iz vzorcev posmrtnih ostankov, s profili DNK referenčnih vzorcev svojcev. Profili DNK, pridobljeni iz vzorcev posmrtnih ostankov, se lahko zaradi ugotavljanja, ali posamezni posmrtni ostanki pripadajo isti osebi, primerjajo tudi med seboj.

(3) Pri identifikaciji žrtev se lahko poleg primerjave profilov DNK upoštevajo tudi podatki iz zbirke DNK profila žrtve in svojcev, podatki o prikritem vojnem grobišču, arheološka in antropološka dokumentacija, zgodovinski podatki, arhivsko gradivo ter druga strokovna dokumentacija.

(4) Pooblaščen institucija oziroma zunanji izvajalec pripravi poročilo o rezultatih primerjave profilov DNK, ki vsebuje uporabljene primerjalne podatke, rezultat primerjave, oceno zanesljivosti ter druge podatke, pomembne za identifikacijo žrtve in nadaljnje ravnanje.

16. člen **(zbirka DNK profila žrtev in svojcev)**

(1) Podatki in profili DNK, pridobljeni v postopku identifikacije žrtev prikritih vojnih grobišč, se vodijo in obdelujejo v skladu z zakonom, ki ureja policijske evidence, in drugimi predpisi, ki urejajo varstvo osebnih in genetskih podatkov, na način, ki zagotavlja sledljivost postopkov in njihovo uporabo za namen identifikacije žrtev.

(2) Osebni podatki svojcev se obdelujejo v obsegu, ki je določen z zakonom in nujen za izvedbo postopka identifikacije žrtev ter zagotavljanje sledljivosti postopkov.

(3) Profili DNK, pridobljeni iz vzorcev posmrtnih ostankov in referenčnih vzorcev svojcev, se uporabljajo izključno za identifikacijo žrtev prikritih vojnih grobišč.

17. člen **(sledljivost postopkov)**

(1) Vsak izvajalec postopkov zagotavlja sledljivost ravnanja z biološkimi vzorci, profili DNK in povezano dokumentacijo.

(2) Sledljivost mora omogočati ugotovitev, kdo, kdaj in na podlagi katerega postopka oziroma dokumenta in za kakšen namen je ravnal z biološkim vzorcem, profilom DNK ali povezano dokumentacijo.

(3) Ravnanje z biološkimi vzorci, profili DNK in povezano dokumentacijo se evidentira v okviru evidenc in dokumentacijskih sistemov posameznih izvajalcev.

(4) Dokumentacija se pri posameznih izvajalcih hrani tako, da se zagotavlja njena celovitost, zaupnost, dostopnost le pooblaščenim osebam in varstvo pred nepooblaščenim spreminjanjem ali uničenjem.

18. člen **(obveščanje po ugotovljeni identifikaciji)**

(1) Če je identiteta žrtve ugotovljena, ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, oziroma pooblaščen institucija o tem na pieteten način obvesti svojce in ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč. Obvestilo vsebuje podatke, potrebne za nadaljnje ravnanje s posmrtnimi ostanki.

(2) Osebnostne podatke, potrebne za izdajo izpisa iz matičnega registra smrti, ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, oziroma pooblaščen institucija posreduje pristojnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja matični register.

19. člen **(predaja posmrtnih ostankov svojcem)**

(1) Če svojci izrazijo interes za prevzem oziroma pokop identificiranih posmrtnih ostankov in vzorcev posmrtnih ostankov v družinski grob, ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, v sodelovanju s svojci določi način predaje oziroma pokopa.

(2) O predaji posmrtnih ostankov se sestavi zapisnik, ki vsebuje podatke o identificirani žrtvi, svojcu, ki posmrtno ostanke prevzame, kraju in datumu predaje, novem kraju pokopa in druge pomembne podatke o lokaciji in načinu pokopa.

20. člen **(pokop v skupnem grobu)**

(1) Če posameznih posmrtnih ostankov ni mogoče zanesljivo pripisati identificirani žrtvi, se pokopljejo v skupnem grobu.

(2) Če svojci ne izrazijo interesa za prevzem posmrtnih ostankov ali njihov pokop v družinskem grobu oziroma če svojcev ni mogoče ugotoviti ali z njimi vzpostaviti stika, pokop zagotovi ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč.

(3) Ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, o kraju pokopa na pietetni način obvesti svojce, če so ti znani in je z njimi mogoče vzpostaviti stik.

21. člen **(evidentiranje identifikacije, predaje in pokopa)**

(1) Ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, v evidenco prikritih vojnih grobišč oziroma register vojnih grobišč zabeleži podatke o opravljeni identifikaciji, predaji ali pokopu posmrtnih ostankov in kraju pokopa. Če so posmrtni ostanki predani svojcem, se zabeleži podatek o nadaljnjem kraju pokopa, če je ta znan.

(2) Rezultat identifikacije žrtve se evidentira v zbirki DNK profila žrtev in svojcev na način, ki se predhodno uskladi z ministrstvom, pristojnim za vodenje evidence pogrešanih oseb.

22. člen **(uporaba rezultatov identifikacije v postopku ugotovitve smrti)**

(1) Rezultati analize DNK, poročilo pooblaščen institucije oziroma zunanjega izvajalca, podatki iz zbirke DNK profila žrtev in svojcev ter druga dokumentacija iz postopka identifikacije se lahko uporabijo kot dokaz oziroma podlaga v postopku izdaje odločbe o ugotovitvi smrti po zakonu, ki ureja matični register, in zakonu, ki ureja prikrita vojna grobišča ter pokop žrtev.

(2) Za uvedbo postopka ugotovitve smrti se lahko upoštevajo tudi drugi dokazi oziroma podatki ter dokumentacija, nastala v postopkih raziskovanja, izkopa, antropološke obravnave, identifikacije in pokopa žrtev, pridobljeni z zakonom.

23. člen **(sodelovanje komisije)**

(1) Komisija pri usklajevanju strokovnih vprašanj, povezanih z raziskovanjem prikritih vojnih grobišč, identifikacijo žrtev in načrtovanjem aktivnosti pri identifikaciji in pokopu žrtev sodeluje z ministrstvom, pristojnim za vodenje evidence pogrešanih oseb, in ministrstvom, pristojnim za varstvo vojnih grobišč.

(2) Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, in ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, komisijo seznajata s potekom postopkov za identifikacijo žrtev in o nadaljnjem ravnanju s posmrtnimi ostanki.

(3) Komisiji se lahko posredujejo le zbirni oziroma anonimizirani podatki. Profili DNK in neposredno določljivi osebni podatki se ji lahko posredujejo le, če je za to podana izrecna zakonska podlaga. Komisija zagotavlja varstvo osebnih podatkov in zaupnost drugih varovanih podatkov, s katerimi se seznani pri opravljanju svojih nalog.

24. člen **(ravnanje z vzorci posmrtnih ostankov in referenčnimi vzorci svojcev po opravljeni analizi DNK ter izbris profilov DNK)**

(1) Vzorci posmrtnih ostankov se po opravljeni analizi DNK ne uničijo. Če identiteta žrtve po opravljeni analizi DNK ni ugotovljena, pooblaščen institucija v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za vojna grobišča, zagotovi nadaljnjo hrambo vzorcev posmrtnih ostankov v kostnici v Škofji Loki ali v drugem ustreznem prostoru. Če je identiteta žrtve ugotovljena, se vzorci posmrtnih ostankov s pripadajočimi posmrtnimi ostanki predajo v skladu z 19. členom tega pravilnika oziroma pokopljejo v skladu z 20. členom tega pravilnika.

(2) Če analizo DNK izvede zunanji izvajalec, po končanem postopku profile DNK, rezultate analiz in pripadajoče podatke posreduje pooblaščen instituciji ter jih trajno izbriše iz svojih informacijskih sistemov. Vzorce posmrtnih ostankov vrne ministrstvu, pristojnemu za varstvo vojnih grobišč.

(3) Profili DNK, pridobljeni iz vzorcev posmrtnih ostankov, in podatki, povezani s postopkom identifikacije žrtev, se hranijo najmanj do konca postopkov, zaradi katerih so bili pridobljeni. Pri identificirani žrtvi se hranijo najmanj do pravnomočnosti odločbe o ugotovitvi smrti in vpisa smrti v matični register, v skladu z zakonom, ki ureja matični register, do predaje posmrtnih ostankov svojcem ali pokopa v skupni grob in vpisa novega pokopnega mesta žrtve v uradne evidence, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za vojna grobišča.

(4) Referenčni vzorec svojca se ob preklicu privolitve ali po uspešno opravljeni identifikaciji žrtve uniči, z njim povezani profil DNK pa izbriše, razen če se še uporablja za identifikacijo druge pogrešane osebe istega svojca. V tem primeru se referenčni vzorec svojca in profil DNK hranita ter uporabljata izključno za ta namen.

(5) O vrnitvi in hrambi vzorcev posmrtnih ostankov, uničenju ali nadaljnji hrambi referenčnih vzorcev svojcev in izbrisu profilov DNK se zagotovi sledljivost. Evidentirajo se zlasti enolična identifikacijska oznaka vzorca oziroma profila DNK, vrsta in datum izvedenega ravnanja ter razlog zanj. Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, zagotavlja sledljivost hrambe in izbriša profile DNK ter uničenja referenčnih vzorcev svojcev. Ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, zagotavlja sledljivost vrnitve, hrambe in nadaljnjega ravnanja z vzorci posmrtnih ostankov.

25. člen **(spremljanje izvajanja postopkov in letno poročanje)**

(1) Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za varstvo vojnih grobišč, pooblaščen institucijo in drugimi državnimi organi pripravi zbirne podatke o izvajanju postopkov na podlagi tega pravilnika, predvsem o izvedenih analizah, hrambi, identifikacijah, predaji oziroma pokopu posmrtnih ostankov in drugih izvedenih postopkih.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka se uporabijo za pripravo letnega poročila vlade o izvedenih postopkih identifikacij.

(3) Letno poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje zbirne podatke, ki so anonimizirani in ne omogočajo identifikacije žrtev, svojcev ali drugih posameznikov.

26. člen

(sodelovanje pristojnih organov)

Ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, drugi državni organi, komisija, pooblaščen institucija, zunanji izvajalci in druge osebe, vključene v postopke iz tega pravilnika, med seboj sodelujejo. Biološki vzorci, profili DNK, osebni podatki in dokumentacija se med njimi posredujejo le v obsegu, ki je nujen za izvedbo posamezne naloge, ob zagotavljanju varnosti, namenske omejitve in sledljivosti.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

27. člen

(posmrtni ostanki še nepokopanih žrtev)

(1) Za posmrtne ostanke vseh še nepokopanih žrtev, ki so bili izkopani pred uveljavitvijo tega pravilnika oziroma so v začasni hrambi, se zagotovi strokovna presoja primernosti in potrebe po odvzemu vzorcev posmrtnih ostankov ter izvedbi postopkov, potrebnih za identifikacijo žrtev.

(2) Strokovno presojo iz prejšnjega odstavka opravi pooblaščen institucija v sodelovanju s forenzičnim antropologom, arheologom in če je treba, drugimi pristojnimi organi oziroma strokovnjaki. O opravljeni strokovni presoji se sestavi zapisnik, ki ga pooblaščen institucija posreduje ministrstvu, pristojnemu za varstvo vojnih grobišč, ministrstvu, pristojnemu za vodenje evidence pogrešanih oseb, in komisiji.

(3) Za posmrtne ostanke iz prvega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za varstvo vojnih grobišč, in ministrstvo, pristojno za vodenje evidence pogrešanih oseb, v sodelovanju s pooblaščen institucijo oziroma zunanjim izvajalcem, pripravita predlog časovnice za izvedbo analiz DNK in nadaljnjih postopkov identifikacije.

28. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-29/2026-15

Ljubljana, dne 18. avgusta 2026

EVA 2026-1911-0018

Mag. Valentin Hajdinjak
minister
za obrambo

Stran 12 od 12

Naslov publikacije: Uradni list Republike Slovenije • **ISSN:** 1318-0576 • **Letnik:** XXXVI • **Številka izdaje:** 1354/2026 • **Datum izdaje:** 18. 8. 2026 • **Leto izida:** 2026 • **Izdajatelj:** Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, 1000 Ljubljana, 01 241 18 02, gp.svz@gov.si • **Cena:** publikacija je brezplačna • **Financira:** Republika Slovenija • **Vrsta izdaje:** elektronska izdaja • **Spletni dostop:** <https://pisrs.si/api/uradni-list/objava/u20261354.pdf>